

Bestemmelser vedrørende privat Livsforsikringsvirksomhed for at skabe Sikkerhed for de Mennesker, som har tegnet Livsforsikringer i private Selskaber, saa heller ikke paa dette Omraade har man kunnet give Frihed, men har gennem Lovbestemmelser maattet skabe den Sikkerhed, som skal til, for at Forsikringen overhovedet kan trives.

Hvad endelig det Spørgsmaal angaar, som maa være det afgørende, nemlig om Statsanstalten som Livsforsikringsanstalt er i Stand til at optage Konkurrencen med de saaledes kontrolerede private Livsforsikringselskaber, tør jeg anbefale det ærede Medlem — naar han anser det som sin Opgave at fjerne Misforstaaelser — at bidrage til at fjerne en Misforstaaelse, som, det tilstaar jeg, er udbredt i Befolkningen, nemlig den, at det er billigere og gunstigere at tegne sin Livsforsikring i en privat Anstalt end i Statsanstalten. Hvis det ærede Medlem vil beskæftige sig noget mere indgaaende med dette Spørgsmaal, vil han komme til den Erkendelse, at det modsatte er Tilfældet, og det ligger nær at forklare hvorfor. Dels er der i Statsanstalten ingen privat Kapital, som skal have Udbytte af Forsikringerne, dels — og navnlig — virker Statsanstalten under saadanne Forhold, at Anskaffelsesomkostningerne ved nye Forsikringer er langt, langt mindre end i private Livsforsikringsanstalter, og Anskaffelsesomkostningerne maa selvsagt betales af de forsikrede. Hvis det ærede Medlem, som altsaa ser sin Opgave i at fjerne Misforstaaelser med Hensyn til Forsikringsvirksomhed, vilde beskæftige sig med dette Spørgsmaal, tror jeg, han vilde komme til den Slutning, at Statsanstalten fremdeles har en Mission.

Aubeck: Overfor den højtærede Finansministers Udtalelser skal jeg sige, at jeg paa ingen mulig Maade vil underkende Statsanstaltens Virksomhed; jeg tror, at denne Anstalt har været drevet samvittighedsfuldt og godt i enhver Henseende. Man paa den anden Side tror jeg rigtignok, man maa have Lov til bestemt at hævde, at hvad der er sket af Fremskridt indenfor Livsforsikringsvirksomheden, ikke skyldes Statsanstalten, men derimod udelukkende maa skrives paa de private Livsforsikringsvirksomheders Konto. Den højtærede Finansminister er jo ogsaa ganske klar over, at en Statsanstalt, paa hvilken Staten har lagt sin Haand saaledes, at den ikke har Evne til at røre sig lige saa frit som de pri-

vate Foretagender, ikke kan hævde sig overfor disse Fremskridt, men maa give op overfor det private Initiativ, og at det gaar galt, hvis Staten ikke løser sit Tag i denne Anstalt. Dette fremgaar dog tydeligt af det foreliggende Lovforslag og de Bemærkninger, der ledsager det, det kan man ikke komme udenom, og det er det, jeg gerne vilde være med til at slaa fast, fordi jeg ikke er nogen Tilhænger af Statsvirksomheder.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (P. J. Pedersen) vil jeg sige, at naar jeg talte om at fjerne Misforstaaelser i Befolkningen, sigtede jeg ikke just til — jeg ved ikke, om det fremgik af mine Ord —, om det var dyrere — saaledes tror jeg, det ærede Medlem udtrykte sig —, at forsikre sig i Statsanstalten end i private Virksomheder. Nej, den Misforstaaelse, der hersker ude i Befolkningen, er af en ganske anden Natur, det er en politisk Misforstaaelse, der bl. a. giver sig Udtryk deri, at Partiet Venstre stadig væk pynter sig med dette Navn, uagtet Partiet er et saa godt konservativt Parti, ja, maaske endda bedre end noget konservativt Parti, vi hidtil har haft. Man kunde — jeg vil ikke sige med samme Ret, men dog alligevel med nogen Ret — sige til det ærede Regeringsparti, at det ogsaa bliver ved at pynte sig ude omkring blandt Vælgerne ved at sige, at det er det eneste socialistiske Parti, vi har her i Landet, uagtet Socialismen, „den gamle Adam“ er ganske og aldeles dødet i dette Parti; der er intet som helst tilbage af den, naar vi ser rigtig til. Jeg har netop villet paa-vise, at dette Lovforslag er et klart og tydeligt Udtryk for, at denne Misforstaaelse eksisterer, og det er den, jeg har villet fjerne. Jeg tror, at naar vi først politisk set kommer til at betragte hinanden som det, vi i Virkeligheden er, vil en Mængde Misforstaaelser jævne sig af sig selv.

Finansministeren (Bramsnæs): Den ærede Ordfører for Venstre (J. V. Christensen) var saa venlig i sin Tale i Dag at give os en historisk Beretning om, hvorledes man tidligere har behandlet lignende Lovforslag her i Rigsdagen, og det ærede Medlem fortalte bl. a., at man ved anden Behandling af et Lovforslag havde talt saa meget, at Talerne havde fyldt 90 Spalter, saa vidt jeg husker — i alt Fald var det et meget stort Tal. Jeg sad og gruede og tænkte: Mon vi ogsaa skal have en saa stor Debat om dette Lovforslag, men jeg blev hurtigt beroliget, da de forskellige Ordførere fik